

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/22/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010337
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813010337.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 07. apríla 2014 prejednal odvolanie obžalovaného

P. K.,

nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom O. XXX, okres Prievidza,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/97/2013 zo dňa 06. decembra 2013 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný P. K. uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr.zák., spáchaného formou spolupáchateľstva, pretože na základe vzájomnej dohody s T. W. dňa 03.03.2010 o 09:56 hodine v spoločnosti V. L. s.r.o., na ulici L. číslo X pod vymyslenou zámenkou súhlasu zložiteľa I. Z. s vydaním uskladnených vecí od zamestnancov spoločnosti vylákali 4 ks zliatinových diskov od výrobcu T. repliky diskov zn. Audi R 18 s obutými ojazdenými pneumatikami zn. Goodyear o rozmeroch 225/40R18, čím poškodenému I. Z. spôsobil škodu vo výške 520 eur.

Bol za to odsúdený podľa § 221 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 8 mesiacov, pričom podľa §§ 49 ods. 1 písm. a/, 50 ods. 1 Tr.zák. mu bol výkon tohto trestu podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 15 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému I. Z. škodu 520 €.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný. Odvolanie smerovalo proti všetkým trom výrokom rozsudku súdu prvého stupňa. Obhajca v odôvodnení odvolania namietal nepreukázanie úmyslu, ako vyžadovanej formy zavinenia obžalovaného, pričom tento predmetné 4 ks kolies na automobil stále považuje za svoj majetok. Nebola teda naplnená skutková podstata prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr.zák. Navyiac obžalovaný sa v danom prípade nijako neobohatil. Za predmetné kolesá mu nezaplatil ani svedok Z., ani svedok W.. Taktiež nebola v konaní pred súdom prvého stupňa jednoznačne a hodnoverne preukázaná výška škody, ktorú mal údajne spôsobiť

obžalovaný. K tomu navyše obhajca uviedol, že poškodeným v konaní nie je svedok Z., ale pneuservis. Odborné vyjadrenie v tomto smere bolo podané napriek tomu, že znalec kolesá nielenže nevidel, ale cenu stanovil na základe rozporných tvrdení svedkov. Sú teda pochybnosti, či vôbec bola spôsobená aspoň malá škoda tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 221 ods. 1 Tr.zák. Obhajca navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, obhajca doplnil dôvody odvolania aj tým, že v danom prípade išlo o záležitosť medzi dvomi podnikateľmi, pričom vec nemala byť riešená cez trestné konanie. Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť o odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere v odvolaní nebola vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Ďalej k vytýkaným chybám v odvolaní obžalovaného, uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Obranou obžalovaného v tom, že predmetné 4 ks kolies (disky a pneumatiky - ďalej len „kolesá“) stále považuje za svoje vlastníctvo, pretože poškodený I. Z. mu za tieto nezaplatil, sa dôsledne zaoberal už súd prvého stupňa. Senát odvolacieho súdu prisvedčil názoru súdu prvého stupňa v tom, že nielen z výpovede poškodeného I. Z., ale aj z ďalších okolností prípadu je potrebné otázku „vlastníctva“ vyhodnotiť v prospech poškodeného. Za situácie, keď poškodený nemal obžalovanému zaplatiť za „kolesá“, ktoré od neho kúpil v lete 2009, je nelogické, aby si ich poškodený uskladnil v servise, ako svoj majetok na svoje meno. Nič nebránilo obžalovanému, aby už dňa 17.10.2009, kedy bol prítomný v predmetnom pneuservise, aby po tom, čo letné „kolesá“ boli dané dole z vozidla poškodeného, aby tento vtedy nepreukázal, že ide o jeho vlastníctvo. Aj na písomnom doklade o úschve vydaného pneuservisom (č.l. 89) je uvedené, že vlastníkom uskladnených „kolies“ je zákazník I. Z..

Obžalovaný poškodenému nikdy nenamietal, že by tento nedodržaním ústnej dohody o zaplatení za predaj „kolies“ sa nemal stať vlastníkom. Z tohto pohľadu potom neobstojí ani výhrada obhajcu o neprítomnosti zavinenia vo forme úmyslu k prečinu podvodu.

K námietke obhajcu v tom, že obžalovaný sa svojím konaním neobohatil, je potrebné uviesť, že znak prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr.zák. je naplnený aj vtedy, keď páchatel podvodným konaním obohatí iného. V tomto prípade, touto inou osobou bol T. W., pričom aj samotný obžalovaný uviedol, že nielen poškodený I. Z., ale ani T. W. mu za „kolesá“ nezaplatili.

Vo vzťahu k ustáleniu osoby poškodenej, konaním obžalovaného P. K. je potrebné uviesť, že u tohto trestného činu môže byť poškodeným, jednak osoba (a to aj právnická), ktorá bola uvedená do omylu, ako aj osoba, na ktorej majetku bola spôsobená škoda. Aj zo skutkovej vety rozsudku vyplýva, že obžalovaný uviedol do omylu pracovníka spoločnosti V. s.r.o. (svedok V.), pričom aj trestné oznámenie podával majiteľ a konateľ tejto právnickej osoby Y. V.. Zo skutkových zistení však zároveň vyplýva, že v konečnom dôsledku bola trestnou činnosťou obžalovaného spôsobená ujma na majetku poškodeného I. Z., pretože predmetné „kolesá“ mu vrátené doposiaľ neboli.

Zisteniu výšky spôsobenej škody bola taktiež venovaná náležitá pozornosť. Osobe, podávajúcej odborné vyjadrenie boli presne špecifikované disky kolies (hliníkové disky na auto 18" výrobca T. tzv. „S-line“ viacúčové, originál repliky na autá zn. Audi) a presne špecifikované pneumatiky (zn. Goodyear 225/40R18), pričom z troch podaných odborných vyjadrení sa tieto líšili stavom pneumatík (nové, zodraté), bola súdom ustálená cena „kolies“ tá, ktorá bola najnižšia - 520 € (v pochybnostiach v prospech obvineného). Za týchto okolností pri podrobnej špecifikácii týchto predmetov mohla byť ustálená hodnota predmetov aj bez vlastnej vizuálnej ohliadky osobou, ktorá podala odborné vyjadrenie. Vo vzťahu k zákonnému znaku „malá škoda“ (266 €) ide pritom o sumu, ktorá takmer dvakrát túto minimálnu škodu prekračuje.

Napokon senát odvolacieho súdu neprisvedčil ani názoru obhajcu vyslovenom na verejnom zasadnutí v tom, že ide o „spor“ medzi dvomi podnikateľskými subjektmi, pričom tento nemal byť riešený prostriedkami trestného práva. V danom prípade sa však obžalovaný ani nepokúsil o oznámenie svojich výhrad k vlastníctvu „kolies“ osobe, ktorá tieto mala podľa neho len v držbe, ale hneď pristúpil k takémuto protiprávnemu konaniu, ktoré zakladá znaky trestného činu. Obžalovaný takto do „svojho“ sporu zatiahol tretiu právnickú osobu, ktorú však uviedol do omylu.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nevyhovel odvolaniu obžalovaného, smerujúcemu proti výroku o vine, preskúmal aj výroky o treste a náhrade škody, pričom zistil, že aj tieto sú správne a zákonné. Obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody v rámci sadzby uvedenej v § 221 ods. 1 Tr.zák. (odňatie slobody až na dva roky). Súd prvého stupňa pritom správne nezistil prítomnosť ani príťažujúcich ani poľahčujúcich okolností. Podmienečný odklad výkonu trestu odňatia slobody je v danom prípade prípustný, pričom je predpoklad, že bude postačovať najmä na prevýchovu obžalovaného.

Taktiež nie je v rozpore s Občianskym zákonníkom (kúpno-predajná zmluva bola uzavretá medzi občanmi), ak škodu poškodenému I. Z. nahradí obžalovaný. To platí aj za situácie, keď poškodený mohol žiadať náhradu škody aj od právnickej osoby (zmluva o úschove).

Z týchto dôvodov odvolací súd odvolanie obžalovaného, smerujúce proti výroku o treste odňatia slobody, ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.